

عنوان مقاله:

بررسی فرهنگ اخلاقی و الگوهای اعتقادی در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

همایش ملی جوان و اصالت فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه حیدری - عضو هیئت علمی دانشکده ادبیات و زبانهای خارجی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، کرج، ایران

روح الله مظفری - عضو هیئت علمی دانشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

فردوسی بلند آوازه ترین حماسه سرای دنیا و افتخار ایران و ایرانی است که در اشعار خود از تاریخ ایران باستان و اعتقادات و باورهای سرزمین باشکوه پارس و مردم مهر ورز و متمدن این دیار، شاهکاری به نام شاهنامه آفریده. گسترش مطالعه آثاری چون شاهنامه در نسل جوانو جا انداختن فرهنگ ها و آداب اصیل ایرانی و تفکرات زیبای فرهنگی فردوسی که جز جوانمردی و انسان دوستی نیست می تواند منش های بیچون همت، بلند نظری، مقاومت و پایداری، عطوفت و ملاحظت، راست کرداری، حمیت و مجموعه ای از خصوصیات و رفتارهای نیک انسانی را در جامعه تقویت کند و فرهنگ عمومی جامعه را به سمتی صحیح راهبری نماید. مقالهی حاضر نگاهی است به اعتقادات و باورهای فرهنگی، دینی و مذهبی حکیم ابوالقاسم فردوسی و الگوهای اخلاقی و منش های انسان دوستانه و خداجویانه ی این بزرگ مرد تاریخ شعر حماسی؛ که در اثر خود هیچ گاه از حق و حقیقت غافل نیست. محور اصلی این نوشته حول باورهای دینی و اخلاقی این نامدار حماسه پرداز است.

کلمات کلیدی:

فردوسی، شاهنامه، حماسه، فرهنگ، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/416067>

